

кой ѹж яде въ третий-тъ день, тя е гнусна: не ще бѫде прета. За това който ѹж яде, ще понесе беззаконие-то си, защото е осквернилъ святыни-тъ Господни-тъ; и тая душа ще ся истрѣби отъ людие-тъ си.

9 И ѿкогато жъните жетвж-тъ на вашж-тъ земіж, да не дожънеш краища-та на нивж-тъ си; и падижлы-тъ въ жетвж-тъ си класове да не съберещи. И лози-то си да не повториш да обирашь, нито пабиръкъ на лози-то си да събиращь; на сиромаха и на чужденеца да го оставиш. Азъ съмъ Господъ Богъ вашъ.

11 ^аДа не крадете, нито да лъжете, ^ии ^вникой да не изльже близкий-тъ си. И ^гда ся не къпните въ име-то ми на лъжъ, и ^дда не оскверняваш името на Бога твоего. Азъ съмъ Господъ. ^еДа не направиши неправдѫ на близкий-тъ си, нито да грабишъ: ^жда не прѣношува заплата-та на наемника ти у тебе до утрѣ.

14 Да не злословиши глухий-тъ, и ^ипрѣдъ слѣпый-тъ да не туриши нѣщо за прѣпънивание, но ^ода ся убоишь отъ Бога твоего. Азъ съмъ Господъ.

15 ^пДа не направиши неправдѫ въ сѫдѫ; да не покажешъ лицепрѣятіе на сиромаха, нито да ся посвѣниши отъ лице-то на голѣмецъ; по правдѫ да сѫдиши близкий-тъ си.

16 ^рДа не ходишъ между людие-тъ си като одумикъ: ^снито да ся подигнешъ противъ кръвъ-тъ на близкий-тъ си. Азъ съмъ Господъ. ^тДа не възнесавидишъ братаси въ сърдце-то си: ^ууда обличишъ съмъ-то близкий-тъ си, и да ся не натоваришъ съ грѣхъ поради него. ^жДа не отмыкашъ, нито да имашъ злобжъ върхъ сплюве-тъ на людие-тъ си; но ^зда обычаишъ близкий-тъ си както себе си. Азъ съмъ Господъ.

19 Повелѣнія-та ми да съхранявате. Да не сочетаваш скотове-тъ си съсъ скотове отъ другъ родъ: ^ивъ нивж-тъ си да не сѣрешъ разиородни сѣмена; ^внито да туриши на себе си дрежжъ ткаицъ отъ разнovidни прекждж.

20 Ако иѣкъ ся съвѣкупи съсъ женжъ и тя е слутнина, годена за мажкъ, а не е искупена, нито й ся е дало свобода, да ся накаждѣть, но не съсъ смърть, защото тя

^аЕк. 23; 22. Втор. 24; 19, 20, 21. Руе. 2; 15, 16.
^б Иск. 20; 15; 22; 1, 7, 10, 12. Втор. 5; 19.
^в Гл. 6; 2. Еес. 4; 25. Кол. 3; 9.
^г Иск. 20; 7. Гл. 6; 3. Втор. 5; 11. Мар. 5; 33. Иак. 5; 12.
^ж Гл. 18; 21.
^ж Марк. 10; 19. 1 Сох. 4; 8, 5; 11. Мар. 5; 33. Иак. 5; 12.
^и Втор. 24; 14, 15. Мах. 3; 5. Иак. 5; 4.
^к Втор. 27; 18. Рин. 14; 13. Ср. 32. Баг. 42; 18. Гл. 25; 17. Енк. 5; 7. 1 Пет. 2; 17. Иск. 28; 2, 3. Втор. 1; 17.

16; 19; 27; 19. Исаил. 82; 2. Прит. 24; 23. Иак. 2; 9. ^л Иск. 23; 1. Исаил. 15; 3; 50; 20. Прит. 11; 18; 20; 19; Иез. 22; 9. ^м Иск. 23; 1, 7. 3 Цар. 21; 13. Мат. 26; 60, 61. 27; 4. ^н 1 Иоан. 2; 9, 11. 3; 15. ^о Мар. 18; 15. Лук. 17; 3. Гах. 6; 1. Еес. 5; 11. 1 Тим. 5; 20. 2 Тим. 4; 2. Тит. 1; 18; 2; 15. ^п 2 Цар. 13; 22. Прит. 20; 22. Рим. 12; 17, 19. Гах. 5; 20. Еес. 4; 31. Иак. 5; 9. 1 Пет. 2; 1.

21 не е б҃ыла свободна. И ^штой да приведе Господу приношение-то си за прѣстѣплениe, при двери-тъ на скрини-тъ на събра-ниe, овень на приношение за прѣстѣплениe. И да направи священникъ-тъ умилостивиение за него съ овень-тъ на приношение-то за прѣстѣплениe прѣдъ Господа, за грѣхъ-тъ му що е съгрѣшилъ: и ще ся прости грѣхъ-тъ му що е съгрѣшилъ.

23 И когато влѣзете въ тѣзъ земіj, и посадите какво да е дърво що дава плодъ за яденіе, то ще имате плодъ-тъ му като необрѣзанъ: да ся не яде. И четвъртъ-тъ годинъ всички-тъ му плодъ ще бѫде святъ, ^жза хвалъ на Господа.

25 И въ петъ-тъ годинъ да ядете плодъ-тъ му, за да ся умножи за васъ произведението му. Азъ съмъ Господъ Богъ ваши.

26 ^иДа не ядете нищо съ кръвъ-тъ му; ^внито да употребявате гатанія, нито прокобенія. ^оДа не стрыжете косы-тъ на главж-тъ си кръговидно, нито да развалите краища-та на брады-тъ си. ^жДа не правите сѣченія по снагж-тъ си заради мъртвецъ, нито да начертавате бѣлѣзы по себе си. Азъ съмъ Господъ.

29 ^пДа не оскверниши дѣщерѣ си, щото да ѹдопустиши да стане блудница; за да не падне земя-та въ блудодѣяніе, и да ся не напълни земя-та съ беззаконие.

30 ^шСъботы-тъ ми да пазите, и ^жсвятилище-то ми да почтате. Азъ съмъ Господъ.

31 ^иДа ся не обѣрнете къмъ бѣсовъ прошатели-тъ, нито да ся прилѣпвате къмъ възлебници-тъ, та да ся осквернявате чрезъ тѣхъ. Азъ съмъ Господъ Богъ ваши.

32 ^вПрѣдъ сѣдинъ-тъ да стацуваши, и да почтаташ старческо-то лице, и ^жда ся бояши отъ Бога твоего. Азъ съмъ Господъ.

33 И ^жкогато иѣкъ пришелъ ся засели при тебе въ вашж-тъ земіj, да го не прѣсиявате. ^иПришелъ-тъ, който ся е заѣли при васъ, да го бѫде като единъ възъ туземецъ, и ^ода го обычашъ като себе си; защото пришелци бѣхте въ Египетскъ-тъ земіj. Азъ съмъ Господъ Богъ ваши.

35 ^жДа не направите неправдѫ, въ сѫдѫ, въ мѣрѣ, въ вѣсъ, и въ мѣрило. ^жВѣси

^ж Мат. 5; 43; 22; 39. Рим. 13; 9. Гах. 5; 14. Иак. 2; 8. ^и Втор. 22; 9, 10. ^ж Енк. 5; 1. ^в Втор. 22; 11. ^ж Иск. 22; 18. Гл. 20; 6, 27. ^ш Гл. 5; 15; 6; 6. ^и Втор. 12; 17, 18. Прит. 3; 9. ^о Гл. 17; 10, и др. Втор. 12; 23. ^п Втор. 18; 10, 11, 14. 1 Цар. 15; 23. 4 Цар. 17; 17, 21; 6, 2 Лук. 33; 6. Мах. 3; 5. ^з Гл. 5; 5. Иса. 15; 2. Иер. 9; 26. 48; 37. ^ж Ст. 15. ^ж Втор. 25; 13, 15. Прит. 11; 1. 16; 11. 20; 10.